

הملוה את המשכון ולא כדי לפרקע ממנו את חובו, ולכן אם אבד המשכון אין חיב באחריותו.

**וזה בא פלגי תנאי בבריתא בדרכי המשכון
שיעור זוזי, ובברבי יצחק קא מיפלגי**

**דאמר רבי יצחק: מנין לבעל חוב שكونה
משכון שנחשב כבעליים על המשכון?**

שנאמר "ולך [הملוה המחויר את המשכון לעת ערב ולעת בוקר] תהיה צדקה". והרי אם אין קונה الملוה את המשכון, ואני נהייה כבעליו, צדקה מנין לו? הרי אין אדם עושה צדקה בדבר שאינו שלו.⁽⁵⁶⁾

אלא, מכאן לבעל חוב שكونה משכון, ובכך שמשיב אותו ל佗ה הרי הוא כמו שנთן לו צדקה ממשנו!⁽⁵⁷⁾

ולפי זה, ודאי שהחיב המלוה גם באחריות גנייה ואבדה של המשכון. שהרי נחשב הוא כבעליו באחריותו הוא, וברבו יצחק כרבי עקיבא סבירא ליה, שיש למלוה אחריות על המשכון, ואילו רב אליעזר חולק עליו. ולכן אם אבד המשכון ישבע המלווה ויטול את מעותיו.

משווה פרוטה, הרי אין נחסר ממון, שהרי פחותה משווה פרוטה לאו ממון הוא?
ואפשר שאין כונת התוספות לחסרון ממון דוקא, אלא להוציאת כל מה הוא משול. וכך כמה שאין בעל חוב קונה משכון, הרי אין כאן כל הרוצאה ואין זה צדקה.

57. כתוב התוספות בד"ה מכאן לבע"ח לרובי יצחק מתחייב בו כמו שומר שכר ואין חיב

ודנה הגمرا בדברי הברייתא:

היכי דמי, באיזה משכון נחלקו רב אליעזר ורב עקיבא: אי דשי שיעור זוזי של מד-א הלהואה, מי טעונה דרבו אליעזר הסובר כי לא איבד המלווה כלום אלא ישבע ויטול, ומදוע? והלא כאשר נטל משכון בשווי הלהואה — לגבינו נטלו, והרי הוא חיב באחריותו?[!]

אלא לאו, באופן דלא שי שיעור זוזי נחלקו. ובברבי דשמעו אל קא מיפלגי — האם נוטל המלווה את המשכון מתוך הסכמה שאין הלהואה חיב לפרווע חובו אלא אם כן יחויר לו המלווה את המשכון, ולכן אם אבד סובר רב עקיבא — חיב המלוה באחריותו ולפיכך איבד את חובו,

או שלא נטלו אלא לזכרון דברים בעלמא בין ל佗ה, ודאי שלא באחריות נטלו. ולכן סובר רב אליעזר דלא כשםואל, שאין לו ל佗ה על המלווה כלום וישבע שלא פשע בו כדי שומר חיים, וחיב הלהואה בעל המשכון, להחויר את חובו.

ודוחה הגمرا: לא, באופן דלא שי שיעור המשכון שיעור חוב הלהואה — בולי עלמא לית להו דשמעו אל, אלא ודאי שלזכרון דברים נטל

והחותס' בד"ה מא, כתבו שכasher הלהואה בשטר, מודה רב אליעזר. משום שהדריך והרגילות שהמחלוה בשטר אינו לוקח משכון בשעת הלהואה. אלא לוקחו שלא בשעת הלהואה. ואז, בעל חוב קונה משכון מדרבי יצחק.

56. התוספות ד"ה צדקה מנין, ביארו שלא נקרות צדקה אלא אם כן מחסרו ממון. ויש לעיין לפי זה, אם מקיים מצות צדקה בפחות